

ՏԱՄՆ ԵՒ ԵՕԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գի՞նը 10 ըստըլի, կէս տարվանը 6 ըստըլի:
Առանձին համարները 7 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հայոցն. Տիֆլիս. Редакція «Мшакъ».
Կամ Tiflis. Rédition «Mschak».

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից):

Ա.Ռ.Ա.ԶԻԿՈՅ 1890 ԹԻԱԿԱՆԻՒՆ

„ՏԸՆԿ“

ԴՐԱԿՈՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻԲ

Կը հրատարակվի Թիֆլիսում, նոյն դիրքով և նոյն պրօցրումայով։ Մհեր ստանում ենք սեփական ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐԻ։
 «ՄՇԱԿԻ» տարեկան գիրք 10 բուրդի է, վեց ամսանը 6 բուրդի։
 Գրիշլ «ՄՇԱԿԻՆ» կարելի է ԽՄԲԱԳԻԱՏԱՆՈՅ (Քարոնակայա և Բազարնայա փողոցների անկիւնում, թամաշենիլ տանը)։
 Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրիշլու համար պէտք է դիմել հետեւալ հասցեով։ ՏԻՓԼԻՍԵ, Ռեդակցիա գազеты «МШАК», խակ արտասահմանից. Tiflis, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Այդ հարցի վրա երկարացնել խօսքը
մենք աւելորդ ենք համարում, քանի որ
շէյխի քարոզած մտքերը նոյն մտքերն են,
որ մենք էլ մեր լրագրում տարիներից ի
վեր յայտնել ենք: Մեզ մնում է միայն
ցանկանալ որ բայցի ջանդեղուրի գաւառից
նոյն մտքերը մահմետական հոգեւորակա-
նութեան կողմից արտայայտվէին և մեր
երկրի միւս նահանգներում, զլիսաւորապէս
բագուրի և Նրեւանի նահանգներում:

Մեզ մնում է ցանկանալ նմանապէս որ
և մեր հայոց հոգեւորականութիւնը արձա-
գանք տար շէյխի մարդասիրական և խե-
լացի մտքերին և ինքն էլ իր ներկայա-
ցուցիչների միջոցով նոյն մտքերը քարոզէր
մեր երկրի այն ամեն տեղերում, որտեղ
հայերը խառն են ապրում թուրքերի հետ:

Գ. Ա.

Դարձ պարզ յարաբերութիւնների վերաբերեալ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՐԵՎԱՏՅԱ ԺՈՂՈՎ ԸՆԴՆԵՐԻ ԿՐԹՈՒԹՅՈՒՆԸ

«Մեր զբացի ժողովրդները» վերնագրով նախորդ յօղուածում ուշադրութիւն հրաւիրելով մեր երկրի թուրք և ընդհանրապէս այլացեղ ազգաբնակութեան վրա, յայտնել էինք հետեւեալ ընդհանուր պարզ միտքը, թէ անհրաժեշտ էր մեր երկրի ապագայի, նրա ընդհանուր բարօրութեան համար լուրջ կերպով վերաբերվել այսուհետեւ դէպի մեր այլացեղ հարևանների սոցիալական կացութիւնը, աշխատեալով՝ ինչ միջոցներով հնարաւոր կը լինէր, ազատել նրանց փոքր առ փոքր այն աննպաստ պայմաններից, որոնց մէջ դարերից ի վեր գտնվել են և գտնվում են այսօր նրանք: Այդ քայլն անելու համար մեզ հարկաւոր է նախ մի պայման—մոռանալ այն ամենը, ինչ որ արգասիք է տգիտութեան, մոլութեան և միջնադարեան մարդատեցութեան, այն ինչ որ արդասիք է զանազան պատմական առասպեկտախապաշարմունքների, —մոռանալ ատելութիւնը դէպի

բային համաճարակումները ստհմանափակելու համար՝ մարդկանց յարաբերութիւնները աշխատում էին դադարեցնել կարպան տինների միջոցով. կարանտինները լինում էին թէ ցամաքի թէ գետերի վրա և թէ նաւահանգիստ ունեցող քաղաքներում: Առաջվայ ճանապարհների հաղորդակցութիւնը և մարդկանց յարաբերութիւնները

շատ զարգացած չը լինելով յիշաւի երթևմն յա-
ջողվում էր առանձին տեղերը խիստ առանձնաց-
նելով վարակումից ազատել, իսկ այժմ տեղական
և միջառառահն յարաբերութիւնների առաջադրի-
վաւուներից:

մ պշտակային յարագութեաւ լուսաւ է և
մութեան պատճառով, կարանտինական միջոցների դործադրութիւնը հետզհետէ սկսեց դժուարանալ և վերջին ժամանակներում կարանտինի հարցն աւելի բարդացաւ: Կարանտինը միայն այն ժամանակ կ կարող է օգուտ տալ, երբ սահմանագլխում ամեն մի մարդու, ամեն մի առարկայ գեղին-ֆեկցիայի կարելի լինի ենթարկել, իսկ հիւանդներին կանոնաւոր բժշկութեան, բայց մի այդպիսի դործողութիւն իրագործելի է արդեօք: Նոյն իոկ վերցնենք օրինակ մեր սահմանները: հընար է արդեօք այդ ահազին տարածութեան վրա մի որ և իցէ կանոնաւոր բժշկական տեսչութիւն ունենալ. որ տղչտ ճանապարհորդը կը համաձայնի սահման անցնելու համար ընտրել այս ինչ կամ այն ինչ միմնանցից հարիւրաւոր վերստ հեռաւորութիւն ունեցող կայարանը, ուր միայն կարելի է բժշկական քննութեան ենթարկել: թէ այսպէս թէ այնպէս մինչեւ անգամ ամենալաւ սանիտարական կաղմակերպութեամբ կարանտինում անկարելի է իւրաքանչիւր խօլերային մեկրօին պասպօրտային վերահսկողութեան տակ դնել: Բայց երբ որ և իցէ կերպ խօլերային մի միկրօր անցնում է սահմանը, նա յաջող հանհանգամանքներին նայելով 24 ժամում կարող է

թուրքերի մեծ տոկոս տեսայ, ուսումնա-
րան մտայ՝ և այնտեղ թուրք մանուկներին
ամենելին չը տեսայ։

զարի մարդասիրական գաղափարներին,
բայց և այն աստիճան լրւաւորված մարդ
է, որ հասկանում է թէ մի և նոյն երկ-
րում ապրող երկու ժողովրդները ունեն
ընդհանուր հասարակական, տնտեսական
շահեր, ուրեմն չեն կարող միմեանց դէմ
թշնամաբար վերաբերվել այլ պէտք է
հասկանան թէ մի և նոյն երկրի զաւակ-
ներ լինելով և ունենալով ընդհանուր շա-
հեր՝ պէտք է իրար վերաբերվեն փոխա-
զարձ սիրով, պէտք է ամեն դէպքում դոր-
ծեն փոխադարձ համերաշխութեամբ՝ նոյն
իսկ իրանց բնակած երկրի օգուտը աչքի
առջե ունենալով:

երկըրի ապագայի, նրա ընդհանուր բարօրութեան համար լուրջ կերպով վերաբերվել այսուենետե դէպի մեր այլացեղ հարևանների սոցիալական կացութիւնը, աշխատելով՝ ինչ միջներով հնարաւոր կը լինէր, ազատել նրանց փոքր առ փոքր այն աննպաստ պայմաններից, որոնց մէջ դարերից ի վեր դտնիել են և գտնվում են այսօր նրանք։
Այդ քայլն անելու համար մեզ հարկաւոր է նախ մի պայման—մոռանալ այն ամենը, ինչ որ արգասիք է տգիտութեան, մոլութեան և միջնադարեան մարդաբանութեան, այն ինչ որ արգասիք է զանազան պատմական առասպելնախապատշարմանը, —մոռանալ առելութիւնը դէպի թիւնից ներքէ պատահում է որ թուրք կամ հրէայ երեխաներ են թերում յանձնելու մեր ծխակոն դպրոցներում, մենք նրանց մերժում ենք ընդունելու, չը գիտեմ մանկավարժական որ ողորմնիթէօրիայի սկզբունքների վրա հիմնված։ Անցեալ տարի մի այդպիսի դէպք էր պատահել, որը անյիշում ենք, Ղոբայում, որ լրագրութեան նիւթէլ գարձաւ Մենք կը յիշենք հետեհալ դէպքն է։
Կովկասեան նշանաւոր հայ գիւղաքաղաքներից մէկում, ուր խառն ապրում են հայ և թուրք տարբեր, սրանից մի քանի տարի առաջ տեղական հայոց ծխական դպրոցներում ընդունվում են մի քանի թուրք երեխաներ և ինչպէս պատ-

ԳԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԲԺՇԿԻ ԶՐՈՅՑՆԵՐԸ

Հասարակութեան ինքնագործունէութիւնը համաձարակումների առաջն առնելու համար.—Անգլիայի առողջապահական օրէնքների արդիւնքները.—Կարանտիններ,—Հասարակական առողջութիւն պահպանող մասնաժողովներ և նրանց պարտականութիւնը.—Ժամանակաւոր խօսերային հիւանդանոցներ չքաւոր գասակարգի համար.—Հիւանդներին առաջին օգնութիւն տալու համար բժշկական կայարաններ.—Առողջապահական խմբեր՝ բնակարաններ և այլ իրեղէնները գեղին-ֆեկցիայի ենթարկելու համար.—Հիւրանոցների և քարվանսարանների վերահսկողութիւնը:

Խոլերային համաճարակումը հասարակական թշուառութիւն է, հասարակական չարիք է. համաճարակումներ սահմանափակել և մինչև անգամ արմատախիլ անել կարող է ոչ թէ մէկը երկուսը, այլ ամբողջ հասարակութիւնը։ Ի՞նչ օգուտ եթէ մէկը առողջապահութեան սկզբունքների վրա հիմնվելով, աշխատում է վտանգը հեռացնել իր բնակարանից, իր ընտանիքից, քանի որ չը նայելով համաճարակումների անթիւ զոհերին՝ հաղարաւոր մարդիկ անողութիւնից կամ տղիտութիւնից և վերջապէս չքաւորութիւնից դատապարտված են անտարբեր մնալու Հասարակական ինքնագործութիւննը կարող է միայն աղատել մեղ վարակիչ հիւանդութիւնների դառն հետեանքներից, ինչչէս էլ որ ազատել է և ազատում է քաղաքակիրթ ազգերին։ Վերջին խոլերային համաճարակումի ժամանակ Ֆրան-շատ լաւ զիտէ։ «British medical journal»-ի ասմ-լով, որ խոլերայից պլաշտպաննելու համար անհրաժեշտ են «առողջամտութիւն և անպայման մաքրութիւն»։

